

Collegial-Tidende for Danmark og Norge.

Med kongeligt allernaadigst Privilegium.

Nr. 30. Den 24de Juli 1813.

Trykt i det Kongl. Baisenh. Bogtrykkerie af C. F. Schubart.

Udbetegnede er Redacteur, Forlagger og Udgiver af denne
Tidende:

Peter Johan Monrad,

Conferentsraad og Deputeret i det danske Cancellie.

Blandede Efterretninger.

Under 12te Mai d. A. er Etatsraad og Cancellies-
Deputeret Orsted, Ridder af Dannebrogen og Danne-
brogsmænd, Provst Gutfeld, Ridder af Dannebrogen,
og Stiftsprovst, Professor Clausen, Ridder af Dan-
nebrogen, tillagt kongelig Befaling at sammentræde
i en Commission, for at revidere Kirkelovene og ders-
efter indkomme med Forslag desangaaende.

Med Reskript af 15de Juni d. A., er det fastsat,
at Bestyrelsen af Porcellainsfabrikken i Kjøbenhavn,
som hidtil har paaligget General-Postdirectionen, her-
efter skal overtages af General-Land-Deconomie- og
Commerce-Collegiet.

Under 29de Juni er Geheimeconferentsraad og Overpræsident i Kjøbenhavn, Baron Adeler, Storskors af Dannebrogen og Dannebrogsmænd, samt Amtmanden over Hjørring Amt, M. R. Jessen, tilslagt kongelig Befaling, at indtræde som Medlemmer i Commissionen angaaende Norges Forsyning med Proviant.

Under 13de Juli d. A. er Chefen for Kongens Livjæger-Corps, Kammerherre v. Holstein, Ridder af Dannebrogen og Dannebrogsmænd, Conferentsraad og Cancellie-Deputeret, Monrad, og General-Adjutant-Lieutenant, v. Römer, Ridder af Dannebrogen, tilslagt kongelig Befaling, at sammentræde i en Commission, for at prøve Reglerne for bemældte Corpses hærværrende Organisation, og derefter gjøre Indberetning om Resultatet af deres Forhandlinger.

En Mand her af Staden, har for Cancelliet anbraget, at en anden Mand, ved Leiecontract af 10 Febr. 1812, af ham har leiet sine iboende Værelser, blandt andet paa Vilkaar, at Opsigelsen skulde skee et halv Aar før Flyttedagen; da han saaledes ikke i Anledning af Erdn. af 5te Jan. sidstleden har kunnet opsigte Værelserne og derved faae bestemt afgjort, hvoredes Leien vil blive at erlægge i Rbpenge, har han forespurgt, om ikke denne paa saa lang Varsel lyden-
de Contract burde betragtes lige med Contracter an-
gaaende

gaaende Leie paa flere Aar, og Leien altsaa tilsvares efter det for Contractens Datum gjældende Omstændighedsforhold. Collegiet har derpaa svaret, at Erdn. §. 39 første Membrum, efter Cancelliets Ekjonnende, maa blive den for Leiens Reduction til Rbpenge gjældende Regel, efterdi Contracten ei gjelder for flere Aar; den paaberaabte Omstændighed, at han formædelsst den betingede Halvaars Opsigelse, ei i Anledning af Erdn. af 5te Jan. 1813 kunde opfige Værelserne til sidstafvigte Flyttedag, er saa meget mindre af Bigtighed, som dette heller ikke kunde have været Tilfældet, hvis Leiecontracten havde lydet paa ordinair Opsigelse; hvilken efter Placat af 14de Jan. 1761 og 15de Marts d. A., burde skee inden Nytaar. I Øvrigt vil det afhænge af Vedkommende, at lade denne Quæstion afgjøre ved Domstolene, saafremt de maatte ønske Saadant.

For Cancelliet er andraget, at en Mand under 26de Juni 1811 laante en Sum af 500 Rdlr., under det Vilkaar, at Pengene skulde udbetales efter Ublaanerens Forlangende enten successive eller paa een Gang, dog ikke før 1ste Juni Termin 1812, for hvilken Capital han udstedte sit Gjeldsbrev og forud betalte et Aars Renter til 1ste Juni Termin 1812. Da Creditor nu har troet sig berettiget til at erholde denne Sum omskreven i Rbpenge efter Forfærdningens Datum, Debitor derimod har holdt for at han paa Grund

Grund af Frdn. af 5te Jan. d. A. §. 31 maatte være berettiget til strax at udbetale Gjelden i Rbpnge efter Indløsningsforholdet, saa er herom forlangt Cancelliets Resolution. Collegiet har derpaa svaret, at det ikke sjonner rettere, end at det omspurgte Gjeldsbrev efter 11te Juni 1812 ikke kan betragtes anderledes end som Anfordringsseddel, saa at Debitor er besejret til at berigtige Gjelden paa den i allerhøistbemældte Frdns §. 31 fastsatte Maade. I Dvrigt vil det afhænge af Vedkommende, at lade denne Dvæsfion afgjøre ved Domstolene, saafremt de heller maatte ønske Saadant.

Directionen for Adressecontoiret i Kjøbenhavn har underrettet Cancelliet om, at Samme under 31te Juli 1811 affluttede Contract med en Bogtrykker om, at han, indtil et Aar efter Freden, skulde trykke Adresseavisen, imod derfor at erholde i Betaling for hvert Ark 42 Rd. Dc., hvilken Betaling Directionen imidlertid flere Gange, efter Billighed, har forhoiet af egen god Villie. Da imidlertid Bogtrykkeren nu har fordret en Betaling af 50 Rbdaler for hvert Ark, hvilken Directionen aldeles ikke seer sig i Stand til at udrede, saa har den forespurgt, om Bogtrykkeren ikke, saafremt Directionen fordrer det, er pligtig at trykke bemældte Avis, imod en saadan Betaling i Rbankpenge, som, efter det for Contractens Datum gjeldende Omskrivningsforhold, svarer til det i Dc. betingede.

Colles

Collegiet har derpaa svaret, at det efter Sammes Skjøn-
nende, af de almindelige Grundsætninger i Frdn. af
5te Jan. sidstleden og in specie i Analogien udi Bes-
stemmelserne i Sammes §§. 37 til 41, er klart,
at den Betaling, Bogtrykkeren, efter den omspurgte
Contract, kan fordrø, bør fastsættes efter det Omfrev-
ningsforhold, som efter den Frdn. vedseiede, Tabel
Litr. A svarer til Contractens Datum. I Øvrigt
vil det afhænge af Vedkommende, at lade denne
Quæstion afgjøre ved Domstolene, saafremt de maatte
ønske Saadant.

For Cancelliet er andraget, at en Mand ved Con-
tract af 31te Dec. 1810 overdrog til en Anden Bru-
gen og Bestyrelsen af en ham tilhørende Gaard, blandt
andet imod en vis Afgifts Svarelse, til Sikkerhed
for hvilken denne overlevede og laante Gieren 400
Rdlr., hvorfor han paa stemplet Papiir under 31te
Decbr. 1810 udstedte sit Beviis, indeholdende, at
han indtil nærmere og endelig Afregning var Gieren
denne Sum skyldig, som til hans Sikkerhed for Af-
giften var ham overleveret, og som han ved Gaar-
dens Aflevering, eller, naar tilbørlig Caution blev stillet,
var pligtig at tilbagebetale. Da Capitalens Eier
nu har paaastaet denne Sum omfrevet til Rbpeng
efter Bevisets Velde, eftersom Samme formeentligen ei
kan betragtes som Depositum, men som et Laan, der
er contraheret for ligesaa lang Tid, som Contracten
varer,

barer, og af hvilken, efter mundtlig Aftale, svares Rente; hvorimod Gaardens Eier har paaftaaet, at han ſkulde lade ſig noie med at erholde Beviſets paa- lydende Sum udbetalt; Dc., ſaa er anholdt om, desangaaende at meddeles Cancelliets Reſolution. Collegiet har derpaa ſvaret, at det ikke ſjønner rets- tere, end at den emſpurgte Sum eſier det udfædte, i Foreſpørgſelen indførte, Document, blot var at betragte ſom et Depositum, der alſaa maatte kunne tilbagebetales paa den i Frdn. af 5te Jan. 1813 §. 31 beſtemte Maade; men, derſom der, endog er opret- tet en mundtlig Forening om, at betragte Samme ſom et Laan, ſynes det ikke heri at kunne gjøre nogen Forandring, eſterdi blot ſkriftligt forfattede Documen- ter give de Rettigheder, ſom bemældte Forordn. §. 23 ſeqv. hjemler. Eaſtremt i Dvrigt de Vedkommende maatte onſte at ſee denne Sag afgjort ved Domſto- lene, kan deri naturligviis intet være dem til Hinder.

For Cancelliet er andraget, at en Mand under 11te Juni 1809 af en Enke laante en Capital af 5000 Rdlr Species, hvorfor han udfædte ſin Pantes obligation, og at det ved Forlig af 13de Septbr. 1812 blev beſtemt, at Renten af denne Capital ſkul- de tilſvares hver Termin eſter den Cours, ſom i Ter- minen noteredes i Kbhavn, eller, hvis ingen blev no- teret, da eſter den Hamborger Coursſeddel. Da denne Gjeld nu i Anledning af Frdn. af 5te Jan. 1813 er

bleven

bleven omfkrævet til 10,000 Rbd. S. B., har Creditorinden med Laugværgen holdt for, at ingen Cours for Tiden passende kunde fastsættes, hvorimod de have tilbudt at modtage Renten i denne 11te Juni Termin med 6 Rdlr. D. G. for hver Rbdaler D. G. med Forbeholden, at faae godtgjort, hvad denne Capital efter den til 1ste August sættende Bankcours maatte udgjøre mindre end Rentens Solværdie. Debitor har derimod paastaet, at han i denne Termin maatte være forpligtet til, uden saadan Forbeholden, at modtage Renten i D. G. eller Rbpengge efter Indløsningsforholdet; hvorfor der er anholdt om herover at meddeles Cancelliets Resolution. Collegiet har derpaa svaret, at, da den Cours, som Rigsbanken sætter den 1ste August næstkommende, efter Fundationen af 5te Febr. 1813 §. 19. kun er en Regel for de Betalinger, som i Løbet af det paafølgende Halvaar skulle erlægges i S. B., saa er det efter Cancelliets Erkjendende heraf klart, at Rbsedlernes S. B. og R. B., juridice, ei kunne ansees forskjellige fra hinanden, forend bemældte Cours sættes, og at altsaa hver Rbd. S. B. indtil den Tid, efter Frdn. af samme Datum §. 12, rettelig kan betales med 6 Rdlr. i de forrige Courantsedler. Da det efter de andragne Omstændigheder erfares, at Vedkommende i Omfkrivnings Paategningen have beregnet den aarlige Rente af den omfkrævede Capital til 2% indtil 2 Aar efter Freden, saa bør Cancelliet i den Anledning ikke undlade

lade, at bemærke, at det er en Feiltagelse, naar han saaledes har antaget, at den i allerhøistbemældte Ernds §. 25 og Tabellen Litr. B, der blot angaaer Gjæld i D.C., tilstaaede Lettelse i Forrentningen, ogsaa skulde være anvendelig paa Gjæld i Species, hvilket er uden al Hjemmel i Forordn. Litr. C., der i Følge §. 37. ogsaa udgjør Reglen for de i Kongerigerne eksisterende Forpligtelser i Species. I Øvrigt staaer det Vedkommende frit for at lade disse Nvæstioner afgjøre ved Domstolene, saafremt Saadant maatte være deres Ønske.

Forgivninger.

Ved Reskript til Kjøbenhavns Magistrat af 11te Mai d. A. er det fastsat, at Kridt og Kalk, som indføres til Forhandling i Kjøbenhavn, skal maales paa Stadens Veierbod, naar Kjøber og Sælger eller een af dem maatte forlange Saadant, hvorimod det i Øvrigt ligesom hidtil skal være uformeent, at sælge og modtage Kridt efter Vægt; hvorhos det er tilkadt, at Maalerne maae oppebære 2 Rbß. for hver Tønde Kalk, og 1½ Rbß. for hver Tønde Kridt at maale, ligesom og, at der for Beregningen af Tønderne skal erlægges ½ Rbß. til Stadens Cassé for hver Tønde, som maales.

Ved Reskript af 15 Juni d. A. til Kjøbenhavns Magistrat ere de ved Forordn. af 5te Mai 1683.

3 Rbd. §. 6. befalede Mærker i Henseende til Brag-
ningen af Sild og Tjære, for saavidt Kjøbenhavn
angaaer, forandrede derhen, at, der ved Sildebrag-
ninger blot bruges Mærkerne, Q C CC og ved
Tjærebragninger Mærkerne, O Q   W; hvor-
hos Varernes Forhold til disse Mærker er fastsat saa-
ledes, at, a) i Henseende til Sildebragninger,
agtes for godt Kjøbmandsgods Q suur eller Lageter
 $\frac{1}{3}$ Deel ringere. C halv saa meget værd, som
CC en Fjerdepart af og, i Henseende til Tjære-
bragninger: O den fine Tjære agtes for fuldt Kjøb-
mandsgods; Q den seigere $\frac{1}{12}$ ringere; enkelt
tyk, $\frac{1}{3}$ ringere end O; dobbelt tyk, halv saa
meget værd som O og, hvad Mærket W, den vande-
blandede og jordagtige Tjære, angaaer, da maa Kjø-
ber og Sælger derom forenes, efter ovennævnte An-
ordning af 5te Mai 1683.

Ved Reskript til Kjøbenhavns Magistrat af 6te
d. M. er det tilladt, at Kornmaalerne i Kjøbenhavn
maa tilstaaes $1\frac{1}{2}$ Rbd. for hver Tønde, som i Staden
eller dens Havne af dem maales.

Placat.

Hans Kongelige Majestæts til Danmark og Norge
 ic. ic. Præsident, Directeur, Deputerede og Tilforord-
 nede i Rentekammer Collegio bekjendtgjøre herved, at
 endeel militaire Heste i Sjælland, i Folge allerhøiest
 Befaling af 11te i d. M., skulle i dette Aar slaas
 paa Græs, i hvilken Henseende er bestemt, 1) at
 disse Heste paalignes Sjælland efter ethvert Amts
 saavel privilegerede, som uprivilegierede Hartkorn til
 Græsning, imod en Betaling af 6 Rbdaler Navne-
 værdie for hver Hest, saaledes at 1 Tonde Hoved-
 gaardstøt regnes lige imod $1\frac{1}{2}$ Tonde af det øvrige
 Hartkorn; 2) at Fordelingen af Hestene iøvrigt skal,
 ligesom Indquartering, skee af Generalquartermeste-
 ren i Forbindelse med den civile Vyrighed, dog saa-
 ledes, at de Steder, hvor ikke tilstrækkelig Græsning
 findes til disse Heste, enten paalægges ikkun at mod-
 tage et ringere Antal, end dem ellers efter Hartkorn-
 net f. n. tilkomme, eller endog efter Omstændighederne
 ganske forbigaaes, imod at igjen til de Steder, som
 dertil have tilstrækkelig Græsning, hensesendes et for-
 holdsmæssigen større Antal; 3) at Hestene ikke
 maae græsses paa Enge eller Marker, der ere be-
 stemte til at slaas, førend den sidste Afgrøde deraf
 er indhøstet, men skulle derimod græsses der,
 hvor Ciernes eller Brugernes egne Heste græsses;
 4) at de skulle tøires eller gaae løse, ligesom i saa
 Henseende forholdes med Ciernes eller Brugernes egne
 Heste;

Heste; og, 5) at det maa være de Græsningspligtige tilladt at leie Græsning til Hestene, naar denne ligger i Districtet, hvor vedkommende Esquadron er indquarteret. Hvorefter de Vedkommende have sig at rette.

Rentekammeret, den 14de Juli 1813.

P.

Hans Majestæt Kong. har, under 9de b. M., allernaadigst befalet, at de ved Omstikning af offentlige Stiftelsers Obligationer i Røpense i Følge §. 24 i Forordn. af 5te Jan d. A. behøvende Afkøber maatte udstedes paa ustemplet Papiir, dog at de verificeres af Directeurerne for de offentlige Stiftelser. Hvilken allerhøieste Befaling herved kundgøres til alle Vedkommendes Efterretning og allerunderdanigste Efterlevelse.

Det kongelige danske Cancellie, den 17 Juli 1813.

Forordning, indeholdende nærmere Bestemmelser angaaende Bytte og Byttes Deling ved Land-Militair-Etaten.

Vi Frederik den Sjette, af Guds Naade Konge til Danmark og Norge ic., gøre bitterligt. Da Erfaring har viist, at Vor Forordning af 13de April 1810, angaaende Bytte og Byttes Deling ved Landmilitair-Etaten, formedelst uforudseelige Tilfælde, ikke aldeles har svaret til dens tilsigtede Værd, med,

meed, og da det er Vort landsfaderlige Vnske og Vore Vilde, at Fædrelandets Forsvarere ligesaa bestemt skulle kunne erholde Kundskab om, hvad der tilkommer dem i Belønning, som og snarest mueligt komme i Besiddelse af Samme; saa byde og befale Vi allernaadigst som følger.

Første Afdeling.

Hvad der som Bytte kan ansees, og hvem Samme tilfalder.

§. 1.

Urrørlige Eiendomme, som ved Vore Baaben fratages Fjenden, hvad enten Samme ere offentlige, det er saadanne, som tilhøre den fjendtlige Stats Regjering, eller private, der tilhøre dem af dens Underfaatter, som ved ulovlige Handlinger efter Krigsbrug kan ansees at have forbrudt Samme, ere Gjenstand for Erobring og Os alene forbeholdne.

§. 2.

Hvorvidt Brandskat og Requisitioner skulle finde Sted, beroer paa den en Chef commanderende Generals Bestemmelse, grundet paa Omstændighederne, Vore Krigsartikler og almindelig vedtagen Krigsbrug, men hvad paa denne Maade indkommer, tilfalder alene Vore Casse og henregnes ikke til Krigsbytte.

§. 3.

Derimod ansees som Bytte i egentlig Forstand paa Landjorden følgende:

a) alle

- a) alle rørlige offentlige Eiendomme af hvad Navn nævnes kan, som fra Fjenden erobres;
- b) de fjendtlige Undersaatters private rørlige Eiendomme, naar Eierne, efterat Vor Armee er indrykket i Fjendens Land, enten med væbnet Haand sætter sig til Modværge, uden at henhøre til noget organiseret Corps, eller aldeles forlade eller bortflytte Samme, eller begaae andre saadanne Handlinger, at den paa Stedet høistcommanderende General efter sine Instructioner og almindelig Krigsbrug finder sig beføiet til, enten at tillade Plynsbring, eller at tage deres Eiendomme, som Bytte for Armeen;
- c) det Vore Egne eller Allieredes Undersaatter tilhørende Gods, som tilbageerobres fra Fjenden og ikke, inden det er blevet priisdomt, vorder re클ameret; skeer Reclamation forinden, da skal det Ejerne tilbageleveres, imod at disse til Belønning for Recapturen udbetale Erobrerne $\frac{1}{3}$ Deel af de gjenerobrede Tings Værdie, saaledes som samme ved avistlige Mænd sat vorder.

For saavidt derimod Vor Landmagt maatte gjøre noget Bytte paa Soen, da skal den Qvæstion, om hvad der som loeligt Bytte skal ansees, afgjøres efter de almindelige, for Søer Staten foreskrevne, Regler.

§. 4.

Af alt Bytte forbeholde Vi Os Selv:

a) Faner og Standarter;

b) alt

- b) alt Krigs- og Mundforraad, samt Munderings-
Requissita af hvert Slags, der kan ansees som of-
fentlig Eiendom, hvor Samme end maatte findes
og paa hvad Maade det end fratages Tjenden.

§. 5.

Alt, hvad der efter foregaaende §§. er Gjenstand
for Bytte og ikke Ds forbeholden, skal tilfalde Armeen
til Deling i Overeensstemmelse med de Regler, som
i denne Anordning nærmere foreskrives.

§. 6.

Endvidere ville Vi til Opmuntring for Vore Lands-
krigere have fastsat følgende Bestemmelser, i Henseen-
de til den Deel af Byttet, som Vi have forbeholdt
Ds.

- a) Naar Krigs- og Mundforraad eller Munderings-
Requissita erobres i faste Steder, Fæstninger, Leire
eller Slotte, da ville Vi af Vor Kasse lade der-
for udbetale $\frac{1}{3}$ af sammes Værdie.
- b) Erobres deslige Ting paa hvilken som helst Maade
udenfor saadanne faste Steder, Fæstninger, Leire
eller Slotte, da udbetales $\frac{1}{4}$ Deel af sammes Værdie.
- c) Udelægges det Tjenden tilhørende Krigs- og Munds-
forraad m. v., ville Vi, til Belønning herfor, til-
staae Halvparten af det, der vilde blevet Armeen
tillagt, om det var erobret, naar dets Størrelse
sjielligen godtgjøres.

Bærdien

Værdien bestemmes i alle Tilfælde af uvillige Mænd, som udnævnes af en Chef Commanderende eller af vedkommende Divisions- eller Brigadegeneral.

§. 7.

Den paa Stedet høifstcommanderende General er bemyndiget til, naar Nødvendigheden maatte fordrer det, at sætte det Bytte, som ellers efter §. 5. tilfalder Soldaten, i Requisition til Armeen imod Betaling af dets Værdie efter uvillige Mænds Burdering. Ligesaa skal og den commanderende General eller andre Høifstcommanderende være bemyndigede til at lade saadant Bytte ødelægge, naar det enten ikke kan forsvares eller medføres, eller Vor Tjeneste af anden Aarsag fordrer dets Tilintetgjørelse. Dog ville Vi at Vedkommende i saa Tilfælde erholde i Erstatning det Halve af de ødelagte Tinges beviielige Værdie.

Anden Afdeling.

Almindelige Regler for at bringe det tagne Bytte i Sikkerhed samt faae det realiseret.

§. 8.

Naar Bytte gjøres af Vor Armee i Feldten, det være sig i erobrede Fæstninger, Stæder, i Feldtslag, eller paa anden Maade, bør derom strax skee Anmeldelse til den paa Stedet Overstcommanderende, som da bestemmer, om det tagne Bytte kan forblive paa det Sted, hvor det er erobret, eller det skal føres til et andet sikkrere Sted.

§. 9.

§. 9.

Den Høistcommanderende, som gjorde Byttet, anordner i begge Tilfælde de Forsigtigheds Regler, som ere nødvendige for at sikke det tagne Bytte, og en Chef Commanderende, om han er saa nær, beskikker tillige en Commission, som, foruden et Medlem af Bureauet for Armeens Dekonomie, skal bestaae af en Stabsofficer og en Auditeur, hvilken Commission skal forfatte Specification over Byttet og lade Samme vurdere ved de udnævnte kyndige Mænd. I Mangel af ovennævnte Personer kan Jurisdictions-Chefen i Stabs-Officerens Sted beordre en Officer af ringere Charge og i Auditeurens Sted en Officer.

(Fortsættelsen følger.)

Befordringer og Afgang.

Under det Høstholstenske Cancellie: Den 9de Juni er Cand. Jur., M. W. Jürgensen, i Slesvig, udnævnt til Underretsadvokat i Hertugdømmerne; den 16de, Doct. Medic., J. C. E. Fabritius, til Physicus i Ploen, samt i Ploens og Ahrensbocks Amter; Amtschirurg, G. M. F. Mehring, i Grube, efter Ansøgning i Naade entlediget fra sit Embed; den 23de, Diaconus til Bannersdorf paa Fehmern, D. N. Kraft, til Præst i Eggebuick, under Hensburg Amt.

Under General-Postdirectionen: Den 9de Juli er privat Postskriver i Kjøbenhavns norske Postcontoir, J. Benzon, udnævnt til Postmester i Næstved.